

[Tyroll.]

så man altså nu skal til at løbe lidt hurtigt. Hvis man skal lytte til inspektøren på Sundby hospital, så anbefalede han sygeplejersker osv. at løbe lidt hurtigere, så kunne de nok nå det. Samtidig har sparediktaterne ramt på andre områder. Anvendelsen af sengelinned osv. skulle nedsættes med 25 pct., og det har øget risikoen for farlige hospitalsbakterier, som der også er nogle problemer med rundt omkring på hospitalerne for øjeblikket, så vidt vi kan forstå, uden at man rigtigt kan få svar på, hvad det egentlig er, der har forårsaget en sådan øget sygdomsrisiko på hospitalerne.

Der er altså en række sparebestræbelser i gang, og det kunne da være interessant at høre, om man har tænkt sig at få stillet dem lidt i bero. Det ville selvfølgelig også være interessant at høre, hvad disse beskæftigelsesplaner, som man er ved at lave, egentlig går ud på, men altså også at få det frem under udvalgsarbejdet, når nu vi skal til at behandle forslaget. Vi tager det som udtryk for, at der må være noget materiale at fremlægge, når man siger, at man er godt i gang og kan fremlægge noget her først på sommeren.

Vi ser altså frem til et udbytterigt udvalgsarbejde og forventer, når nu vores forslag er så ufarligt, at det nærmest er overflødigt, at også socialdemokratiet og andre vil stemme for dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af bestemmelserne om børnetandpleje [af Bertel Haarder m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 35. Fremsat 29/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Da folketinget for et år siden, altså i foråret 1976, drøftede spørgsmålet om dispensationsbørnetandplejen, redegjorde jeg for, hvilke gode resultater man hidtil havde opnået med den kommunale børnetandpleje.

Kommunale børnetandklinikker findes i dag i lige ved 180 kommuner, og i disse bor 85 pct. af befolkningen. Et karakteristisk træk i udviklingen er, at der i alle kommuner med kommunale klinikker hurtigt bliver en tilslutning til børnetandplejen på lige ved 100 pct. Denne tilslutning er foregået problemløst, og den har medvirket til, at sundhedsstyrelsen kan konstatere, at der allerede 4 år efter lovens ikrafttræden er sket en bemærkelsesværdig forbedring af børnenes tandsundhed.

Den store tilslutningsprocent er resultatet af børnetandplejernes systematiske arbejde og samarbejde med læger, skolelæger, sundhedsplejersker, familievejledere m. v., og jeg mener, at den også kan tages som udtryk for en almindelig accept i befolkningen af den nuværende form for børnetandpleje. Det vil derfor efter min opfattelse være komplet urimeligt, om man, således som det er foreslået, ændrer ved den nuværende form for børnetandpleje.

Det fremsatte forslag tager i punkt 1 sigte på, at børnetandplejeloven skal ændres, således at familierne får valgfrihed med hensyn til, om den vederlagsfri forebyggende og behandlende børnetandpleje skal foregå hos privatpraktiserende tandlæge eller på offentlige børnetandplejeklinikker, hvor sådanne findes.

En kommunes planlægning af antallet af klinikker i kommunen, de enkelte klinikkers størrelse, antallet af behandlingsenheder pr. klinik, indkøb af kostbart udstyr, f. eks. til røntgenundersøgelser, vurdering af klinikkerne og udstyrets placering i forhold til skolerne, samt normering af fornødent personale, må foregå ud fra en nogenlunde sikker viden om, hvor mange børn de egentlige klinikker skal omfatte, og ikke bare ud fra et almindeligt fornemmet skøn. Kun derved kan kommunen sikre sig, at den enkelte klinik får den til formålet egnede størrelse, indretning og bemanding, således at investeringen på børnetandplejeområdet udnyttes mest effektivt.

Det frie tandplejevalg vil således skabe et væsentligt dimensioneringsproblem, idet de kommunale tandklinikker til enhver tid skal kunne modtage alle børn i kommunen til forebyggelse og til behandling, hvis dette ønskes,